

Vinya del Solei

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Mas Arbocet
Emplaçament Camí de Can Riera al Mas Arbocet
Alçada: 398

Coordenades:

Latitud: 41.71104
Longitud: 1.92104
UTM Est (X): 410239
UTM Nord (Y): 4618257

Classificació

Número de fitxa 08182 - 167
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08181A006000110000OQ
Fitxes associades:
[Barraca del Solei](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Just abans d'arribar al Mas Arbocet, venint de Can Riera, ens trobem amb dues feixes encarades a migdia amb ceps joves plantats. Es coneix amb el nom de Vinya del Solei. Es tracta de dues petites terrasses que

amb prou feines arriben a les 8 àrees, separades per murs de pedra en sec. En aquest petit espai convergeixen alguns dels elements característics de la viticultura tradicional al Bages durant segles amb una vinya moderna amb necessitats actuals, sense defugir el caràcter secular d'aquesta terra.

A banda de les parets de marge també hi trobem un petit dipòsit de recollida de les aigües pluvials, una arnera i una barraca, també de pedra en sec.

El dipòsit o cisterna està excavat al terra i és de planta rectangular (1'55 x 1 m) amb una profunditat de 70 cm. Es troba a l'angle nord-oest de la vinya. Estava cobert amb una volta per aproximació de filades, de la que se'n conserva només una part. Al darrera hi ha una canal i un sistema de recollida de les aigües que faciliten l'ompliment del dipòsit.

L'arnera és una construcció aprofitant la paret del marge que pren el nom de les arneres de les abelles i s'utilitzava per posar-hi l'arnera, feta de fusta on les abelles hi feien la mel i també per guardar-hi el càntir o altres elements. Mesura 23 x 36 x 90 cm de profunditat.

La barraca està enrasada i integrada en el mur de pedra seca més septentrional que fa 1,55 metres d'alçada. El marge està construït amb pedra força irregular però mantenint una cara planera cap a l'exterior. L'eix de la barraca és perpendicular al mur. La porta està encarada al sud-oest.

Història

Són diversos els documents que confirmen que el vi era una de les bases econòmiques al Bages, com a mínim des de l'edat mitjana. Però aquesta activitat pren el punt més àlgid durant els segles XVIII i XIX. I ho fa de tal forma que transforma dràsticament el paisatge convertint-lo en una immensa vinya. El 1860 el 63,5 % de la terra conreada era vinya, amb un total de 18.732,3 hectàrees. El que representa un 22,1% de la superfície total del Bages; el 12,6% estava destinat a d'altres conreus (cereal, olivera, hort i regadiu). La resta era erm, boscos o roquissar.

Aquest fenomen sembla afavorit per les condicions climatològiques de la comarca, molt més benignes per aquesta activitat que les veïnes comarques d'Osona, el Berguedà o el Solsonès. No es pot dir el mateix de les condicions orogràfiques del terreny, amb pendents pronunciats que els pagesos havien de superar aterrant el terreny amb parets de pedra seca, que permetessin la plantació de ceps, la construcció de barraques per aixopluc i lloc on desar eines i bestiar i una de les principals característiques de la comarca; les tines. Tots aquests segles d'explotació vitivinícola que l'arribada de la fil·loxera va començar a fer emmudir, canviaren el paisatge bagenc de dalt a baix. Avui només ens en queden aquests elements de pedra com a testimoni de càrrec d'aquest passat i alguna zona irreductible on encara s'hi fan créixer ceps.

Bibliografia

BURGUEÑO, Jesús (2007). Sortida d'estudi. El paisatge de la vinya al Bages; dins Treballs de la Societat Catalana de Geografia, núm. 64 pp. 215-219.

FERRER i ALÒS, Francesc (1998). La vinya al Bages. Mil anys d'elaboració de vi. Centre d'Estudis del Bages. Manresa.

